

de noi competențe studenților pentru a face față diverselor situații educaționale, inclusiv celor de criză care devin mai frecvente.

Profesionalizarea formării inițiale a cadrelor didactice este un deziderat al sistemului de învățământ superior cu profil pedagogic, care necesită, de la cei implicați în această activitate, profesionalism și creativitate, gândire vizionară, sistemică, inovatoare și acțiuni adecvate, realizate la nivel organizațional, respectându-se postulatele managementului calității pe fiecare segment de activitate, la nivelul fiecărei subdiviziuni universitare, integrând planificarea calității, asigurarea calității, monitorizarea / controlul calității, îmbunătățirea calității de formare a cadrelor didactice. În această perspectivă, ținând cont de rezultatele respective și experiența în domeniu, se conturează și următoarele direcții praxiologice:

- *actualizarea / racordarea misiunii, viziunii, obiectivelor, finalităților formării inițiale din perspectiva profesionalizării carierei didactice;*
- *reconceptualizarea activității formării inițiale a cadrelor didactice din perspectiva dimensiunilor profesorului expert și a profesorului artizan;*
- *determinarea unui sistem de criterii și indicatori de poziționare a activității de formare inițială universitară vis-a-vis de conceptul de profesionalizare, prevederile Codului educației;*
- *stabilirea unui nou echilibru între formarea științifică, psihopedagogică și cea practică;*
- *intensificarea formării personalității profesorului creator, inovator, cu înaltă ținută culturală.*

BIBLIOGRAFIE

1. *Codul educației al RM. CODUL Nr. 52 din 17. 07. 2014.*
2. DRAGU, N. *Valorile performanței în pedagogia universitară.* Chișinău: CEP USM, 2015.
3. IUCU, R. *Formarea cadrelor didactice: sisteme, politici, strategii.* București: Humanitas Educațional, 2004.
4. ONU, C. *Elemente de pedagogie universitară.* Iași: Sedcom Libris, 2012.

GÂNDIREA CRITICĂ – O PROVOCARE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MODERN

*Balercă Vasilica, doctorandă
Universitatea de Stat din Moldova, Chișinău*

CZU: 373.025

Abstract

Modern education approaches education, by promoting interactive teaching methods, and interactive group methods promote interaction between participants' minds, between their personalities, leading to more active learning and with obvious results, results related to the development of students' critical thinking. What are the benefits that schoolchildren have of developing their critical thinking? First of all, the freedom to express one's own opinions, to respect the opinions of others, to boost self-confidence, to be tolerant towards the partners of dialogue, to develop the self-critical spirit, to amplify the cooperation and the interpersonal communication. , placing the child in the center of the educational process through individual and personal request.

Key-words: thinking, interaction, ideas, critical spirit

Dezvoltarea gândirii critice la copiii de vârstă școlară este un obiectiv important, de tip formativ și se realizează prin folosirea unor strategii interactive care îi scot pe copii din ipostaza de obiect al formării și îi transformă în subiecți activi, coparticipanți la propria formare.

A gândi critic înseamnă a fi curios, a pune întrebări, a căuta răspunsuri, a căuta cauze și implicații, a găsi alternative la atitudini deja fixate, a adopta o poziție pe baza unei întemeieri argumentate și a analiza logic argumentele celorlalți. Este un proces activ, care îl face pe cel care

învață să dețină controlul asupra informației, interogând-o, reconfigurând-o, adaptând-o sau respingând-o. Trebuie avut în vedere că, formarea unor deprinderi de învățare interactiv-creativă, antrenând efortul intelectual din partea copilului, cu cât sunt mai de timpuriu formate, fixate și consolidate, cu atât au un efect formativ mai eficient, materializat în dezvoltarea capacităților intelectuale superioare. Este evident ca o asemenea capacitate nu se dezvoltă de la sine, ci ea trebuie exersată și încurajată într-un mediu de învățare propice.

Învățarea deprinderilor de gândire critică se realizează eficient când se abordează în acest fel cunoștințele noi.

Valențe pozitive ale antrenării cât mai devreme a dispoziției pentru analiza critică a realității sunt:

- *Învăță copiii să privească lucrurile din mai multe perspective.
- *Le oferă posibilitatea de a schimba un punct de vedere pe măsură ce examinează și reexaminează idei ce par evidente.
- *Oferă libertatea de a-și exprima opinia proprie.
- * Le dezvoltă abilitatea de a gândi original.
- * Ajută copiii să rezolve probleme pe care nu le pot soluționa prin metode obișnuite și cunoscute.
- * Poate preîntâmpina blocajele în gândire.
- * Îi pune în situație de-a descoperi idei noi.
- *Stimularea spiritului critic, constructiv a capacității de argumentare și de căutare a alternativelor, de organizare de discuții pe anumite teme, inițierea de jocuri.

Dezvoltarea gândirii critice este considerată, de mulți specialiști în acest domeniu, ca fiind un proces mult prea greu pentru copiii școlari, datorită stadiilor dezvoltării inteligenței copilului (descrise de J. Piaget), acest lucru este posibil cu ajutorul suportului intuitiv.

Toți copiii, indiferent de dezvoltarea intelectuală sau de particularitățile de vârstă, pot contribui la elucidarea situației necunoscute, exprimându-și părerile. Copiii trebuie învățați de mici să asculte și să accepte, încercând să înțeleagă că în cadrul dezbaterilor și al schimbului de opinii nu se critică copilul, ci se critică ideea.

Pentru activitățile din școală care vizează dezvoltarea gândirii critice, există două direcții de abordare, care au următoarele premise:

1. Prin cultivarea curiozității naturale a copiilor (față de mediul înconjurător) se antrenează și se dezvoltă gândirea de nivel superior. În acest fel trebuie desfășurate, cu copiii, activități ce pun accentul pe stimularea curiozității lor, iar realizarea acestui aspect contribuie la dezvoltarea capacităților analitice utilizate în rezolvarea de probleme.

2. Respectând relația valorică dintre calitatea întrebărilor – calitatea răspunsurilor, se determină calitatea gândirii, și asta pentru că întrebările adecvat formulate adresate copiilor conduc la formarea unei gândiri nuanțate, bazate pe abstracție și intuiție.

Având un caracter activ-participativ și o reală valoare activ-formativă asupra personalității copilului, învățământul actual cere centrarea pe copil, și în acest fel utilizarea metodelor interactive de predare – învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ.

Necesitatea identificării celor mai eficiente metode prin care mesajul de natură educativă, morală / umană ajunge la educabil și, totodată, capacitatea acestuia de a selecta și de a pune în practică astfel de virtuți caracteristice prin valorificarea valențelor educative ale metodelor

didactice își propune transformarea lui „a educa” în „a conduce”, deci a îndruma într-un scop anumit, a modela ființa umană în raport cu obiective dinainte stabilite, „a ști” devine „a ști să fii, a ști să devii, a ști să trăiești”, iar capul bine umplut lasă loc capului bine format.

Metodele interactive de grup reprezintă instrumente didactice care favorizează schimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, fiind modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale, care presupun crearea de situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, o învățare prin colaborare, prin comunicare, prin confruntarea ideilor, pe influența și inteligența membrilor unui grup.

Prin aplicarea metodelor active-interactive li se dezvoltă copiilor o motivație intrinsecă crescută, prin îmbinarea armonioasă a învățării individuale cu învățarea socială, ceea ce implică întreg colectivul, copilul devine obiect și subiect al actului de instruire și educare, și totodată se stabilesc relații de colaborare și comunicare între membrii unui grup.

Învățământul modern are o nouă abordare a educației, prin promovarea de metode didactice interactive, iar metodele interactive de grup promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, conducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Strategii recomandate pentru dezvoltarea gândirii critice la copiii de vârstă școlară: Cubul, Explozia stelară, Metoda Pălăriilor Gânditoare, Harta cu figuri, Turul galeriei, Ciorchinele, Tehnica Viselor, Diagrama Venn, Lotus, Predicțiile, STAD, Brainstorming etc.

BIBLIOGRAFIE

1. BERNAT, S. E. *Tehnica învățării eficiente*. Universitatea "Babeș-Bolyai". Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană, 2003.
2. DUMITRU, I. AL. Învățarea prin cooperare și dezvoltarea gândirii critice la elevi și studenți. În *Revista de Științe ale Educației*. Timișoara: Editura Universității de Vest. 2000, nr.1-2, pp. 72-86.
3. TEMPLE, CH.; STEELE, J. L.; MEREDITH, K. S. *Strategii de dezvoltare a gândirii critice*. Supliment al revistei „Didactica Pro...”. 2001, nr. 2.

Comunicarea ADOLESCENȚILOR ÎN CADRUL GRUPULUI ȘCOLAR

*Tănăsescu Cristina Florentina, profesor de Limba Engleză
Liceul Teoretic „Nicolae Iorga”, Nehoiu, jud. Buzău, România
doctorandă, UPS „Ion Creangă” din Chișinău*

CZU: 37.015.32:316.77

Abstract

The purpose of this article is to present aspects of how adolescents communicate in school groups, but also ways to improve it and methods or suggestions for teachers to achieve effective and quality communication among students. Communication within the group is a special type with special practical relevance, part of our approach to identify, develop and optimize the complex field that communication can create around interaction methods.

Key-words: communication, adolescents, school group.

Comunicarea eficientă se bazează pe interacțiune continuă.

Richard Heyman spunea că după hrană, adăpost și siguranță, nimic nu e mai important decât o bună comunicare cu adolescentul tău. Comunicarea bună nu constituie doar o cale de a-ți construi o relație, ci reprezintă însăși relația. Străduiește-te să împărtășești viața copilului tău, cunoscându-i mereu gândurile, sentimentele, realizările, dezamăgirile și relațiile. Comunicarea bună se bazează pe interacțiune constantă și regulată. Tu și